

εξουσίας μεταξύ των λαών της Νότιας Ευρώπης και μεταξύ όλων των πολιτών σε κάθε μέρος της συνομοσπονδίας — μια εξέλιξη η οποία θα μπορούσε να παίξει το ρόλο ενός μοντέλου για την ολοκλήρωση μιας παν-ευρωπαϊκής συνομοσπονδίας Περιεκτικών Δημοκρατιών.

Αυτό σημαίνει την εξαφάνιση των σχέσεων και δομών εξουσίας, οι οποίες χαρακτηρίζουν τις σημερινές επονομαζόμενες «δημοκρατίες» και καπιταλιστικές οικονομίες της αγοράς, και την αντικατάστασή τους από νέες κοινωνίες όπου οι λαοί απευθείας, και όχι μέσω «αντιπροσώπων», ελέγχουν την πολιτική καθώς και την οικονομική διαδικασία, μέσω της συλλογικής ιδιοκτησίας και ελέγχου των πλουτοπαραγωγικών πηγών, στο πλαίσιο της αυτοδιεύθυνσης των εργατών, αγροτών και σπουδαστών στα εργοστάσια, τα γραφεία, στις καλλιεργήσιμες εκτάσεις και στους χώρους εκπαίδευσης αντίστοιχα, με τρόπο που επανενσωματώνει τη κοινωνία στη Φύση.